

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ

Α. Μετάφραση:

Συναγωνίζονταν μεταξύ τους στη δικαιοσύνη και φρόντιζαν την πατρίδα. Στον πόλεμο τους κινδύνους με τόλμη απομάκρυναν και αποκτούσαν συμμαχίες με τις ευεργεσίες τους. Εκλεγμένοι (οι Συγκλητικοί) φρόντιζαν για την πατρίδα· το σώμα τους από τα χρόνια ήταν αδύναμο, αλλά το πνεύμα τους εξαιτίας της σοφίας ισχυρό.

Όταν ήταν ύπατοι ο Μάρκος Τύλλιος Κικέρωνας και ο Γάιος Αντώνιος, ο Λεύκιος Σέργιος Κατιλίνας άντρας από αριστοκρατική καταγωγή αλλά με πνεύμα διεστραμμένο, συνωμότησε εναντίον της πολιτείας. Τον ακολούθησαν ένδοξοι αλλά αχρείοι άντρες. Ο Κατιλίνας διώχθηκε από την πόλη από τον Κικέρωνα. Οι σύντροφοί του συνελήφθησαν και στραγγαλίστηκαν στη φυλακή. Από τον Αντώνιο, τον άλλο ύπατο, ο ίδιος ο Κατιλίνας με το στρατό του, αφού νικήθηκε σε μάχη θανατώθηκε. Ο Γάιος Σαλλούστιος παραδίδει ότι πολλοί ακόμα Ρωμαίοι στρατιώτες σε εκείνη την τόσο φονική μάχη σκοτώθηκαν, πολλοί πάλι τραυματίστηκαν σοβαρά.

Β. Παρατηρήσεις:

1.α.

nobilissimi generis: nobilissimum genus
Catilina ipse: Catilinam ipsum
Exercitu suo: exercitum suum
Cruentissima pugna: cruentissimam pugnam

1β.

	γεν.	δοτ.	Αιτ.
se	mei	mihi	me

patriae	patriis
corpus	corpora
annis	anno

nobilissimi	nobilis
pravissimi	pravus
cruentissima	cruenta

2α.

Curabant curabunt (γ' πληθ. μέλλοντα)
curaverant (γ. πληθ. υπερσυντελικού)

Erat es (β' εν. ενεστώτα)
estis (β' πληθ. ενεστώτα)

Strangulati sunt strangulatur (γ' εν. ενεστώτα)
strangulabatur (γ. εν. παρατατικού)

Tradit tradet (γ' εν. μέλλοντα)
tradidit (γ' εν. παρακειμένου)

2β.

parabant

parare (απαρέμφατο ενεστώτα ενεργ. φωνής)

parari (απαρέμφατο ενεστώτα παθητ. φωνής)

paravisse (απαρέμφατο παρακειμένου ενεργ. φωνής)

3.

amicitias: αντικείμενο

infirmum: κατηγορούμενο

generis: γενική της ιδιότητας

eius: γενική κτητική

milites: υποκείμενο

4.

Catilina ipse cum exercitu suo interfectus est: κύρια πρόταση

Interfectus est: ρήμα

Catilina: υποκείμενο

Ipse: επιθετικός προσδιορισμός στο υποκείμενο του ρήματος Catilina

Cum exercitu: εμπρόθετος προσδιορισμός της συνοδείας

Suo: επιθετικός προσδιορισμός στο exercitu.

5α.

«Η ρωμαϊκή λογοτεχνία δεν είναι αυτοφυής..... ελληνικές πηγές».

Σελ. 10 του σχολικού βιβλίου.

5β.

Με βάση τα ιστορικά κριτήρια η ρωμαϊκή λογοτεχνία διακρίνεται σε: 1) Δημοκρατική (ως το 31 π.Χ. τη ναυμαχία του Ακτίου), 2) Αυγούστεια (ως το 14 μ.Χ.), 3) Αυτοκρατορική. Σε κάθε περίπτωση το τέλος της αρχαίας ρωμαϊκής λογοτεχνίας τοποθετείται στον 6^ο μ.Χ. αι., οπότε αρχίζει ο λατινικός Μεσαίωνας.